

Door grove nalatigheid van de regen in de drop

Dat de taalwetgeving in Brusselse lokale besturen op steeds grotere schaal met voeten wordt getreden is een oud zeer en het gevolg van een regelrechte boycot door die besturen enerzijds, en problematische afdwingbaarheid anderzijds. Maar dat de taalwetgeving in rechtszaken in het hele land een flinke knauw krijgt, is een novum dat de parlementsleden van de meerderheid (inclusief N-VA) door onvergeeflijke slordigheid hebben tot stand gebracht.

Het jaarlijkse taalrapport dat verslag uitbrengt over de toepassing van de bestuurstaal in de lokale besturen (gemeenten en OCMW's) van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest verscheen enkele dagen geleden op de webstek van de Brusselse vicegouverneur.

<http://www.vicegouverneurbru.be/2017NL.pdf>

De conclusie van de vicegouverneur, die terloops ook vaststelt dat hij over steeds minder middelen beschikt om dit werk tot een goed einde te brengen, luidt zoals gewoonlijk "Globaal kan besloten worden dat de situatie met betrekking tot de naleving van de bestuurs-taalwetgeving in de Brusselse lokale besturen problematisch blijft (...) en dat een beperkt aantal lokale besturen zich zelfs probeert te onttrekken aan het wettelijk toezicht terzake."

Waarbij de cijfers bedroevender blijken dan ooit. Raar maar waar, het kan met de toepassing van de taalwetgeving in bestuurszaken in Brussel, jaar na jaar, nóg erger.

Dat dit geen fataliteit hoeft te zijn blijkt uit de oplossing die wordt voorgesteld door Vuyse & Wouters. Hun wetsvoorstel ingediend op 7 februari 2017 stelt voor dat de federale wetgever de bevoegdheden van de vicegouverneur zou aanpassen, waardoor deze laatste niet langer onwettige benoemingen schorst, maar ze ook kan vernietigen. Gedaan in dat geval voor Brusselse gemeenten en OCMW's met de taalwetgeving naast zich neer te leggen.

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht zowel als de Raad van State brachten een positief advies uit. Het voorstel, dat deze wet in Brussel tanden en klauwen zo kunnen geven, is hangende in de bevoegde kamercommissie. Waarvan alle leden, ook de "Vlaamse", alle denkbare proceduremiddelen uitputten om het vooral niet tot verdere behandeling te laten komen.

Het lijkt wel alsof Vlaanderen, Vlaams-nationalisten uit de grootste partij op kop, zich de middelen niet wil gunnen om elementair respect voor het Nederlands af te dwingen.

Hugo Lamon van de Orde van Vlaamse Balies

Dat het nog slechter kan bleek enkele weken geleden. Met de onthutsende bericht van **Hugo Lamon**, woordvoerder van de Orde van Vlaamse Balies dat het karakter van openbare orde van de taalwetgeving in gerechtszaken was weggestemd door de kamer, schrok juridisch zowel als flamingant Vlaanderen zich een hoedje. Eén van de weinige wetten inzake gebruik van de talen, die tot nog toe probleemloos werd toegepast en efficiënt werkte, verdween haast ongemerkt uit het juridisch arsenaal.

Toegegeven, het vergde een (minimum) aan inzicht om de bui te zien hangen. Meer dan twee jaar sleutelde de commissie justitie aan een poging om door een zogenaamde 'pot pourri'-wet het gerecht efficiënter te laten werken. Hier zoals elders slaan de besparingen immers zwaar toe, zoekt men een uitweg om de werklust van de steeds minder talrijke magistraten geconfronteerd met een steeds hogere werkdruk te verlichten, en zoekt men naar meer efficiëntie.

Daarbij speelde een element mee dat de geringe mediatiek meer dan eens in nauwe

schoentjes had gebracht. Onze wetgeving voorziet in een aantal vormvereisten die eigenlijk tot doel hebben om misbruik en willekeur bij procesvoering te vermijden. Een soort zekeringen die zorgen voor kortsluiting wanneer bepaalde regels niet worden nageleefd: het zijn de 'nietigheden' die er toe leiden dat een procedure hetzij vervalt, hetzij helemaal dient te worden overgedaan.

In enkele spraakmakende strafzaken hebben die nietigheden geleid tot vrijspraak van manifest schuldige verdachten. Daarvoor de schuld doorschuiven naar de advocaten van deze verdachten of naar de magistraten, werd wel geprobeerd maar dit is uiteraard een slecht idee, waarvan niemand dupe is. Advocaten verdedigen hun cliënten, magistraten passen de wet toe. De aansprakelijkheid ligt bij de uitvoerende macht wanneer deze situatie een gevolg is van ontbrekende middelen (de onderbemanning en slechte uitrusting van justitie) of bij de wetgevende macht, indien er wat zou schorten aan de regelgeving. En daar alleen.

De minister van justitie bedacht, als een volleerd leerling-tovenaar, een oplossing die er uit bestaat om voortaan minder strikt om te springen met de nietigheden. Zo zouden sommige van deze nietigheden (er bestaan vele soorten en gradaties) niet langer van 'openbare orde' zijn, t.t.z. automatisch worden toegepast van zodra de rechter ze vaststelt, zonder dat die beslissing tot enige discussie kan aanleiding geven.

Concreet heeft dit tot gevolg dat het voortaan niet meer de rechter is die dergelijke nietigheden vaststelt, maar dat ze dienen te worden ingeroepen door één van de partijen bij de procedure. Waarna, volgens de nieuwe regelgeving, die partij dient aan te tonen dat ze, door het niet respecteren van de norm, wel degelijk schade lijdt. Terloops kan daarbij worden vastgesteld dat dit alles behalve compatibel is met het opzet om de werklust van de rechtbank te verminderen, vermits hierdoor net méér werk voor de magistratuur ontstaat die zich nu zal dienen uit te spreken over de ge-

grondheid van de schade die door één van de partijen wordt aangevoerd. In plaats van de zaak gewoon naar af te kunnen terug zenden.

Tijdens de parlementaire werken die aan de stemming van de wet vooraf gingen bleek, voor een aandachtig lezer, al was het maar uit de titulatuur van de verschillende ontwerp-teksten en de gebruikelijke vergelijkende tabellen, meer dan duidelijk dat hierbij zou gemorrelt worden aan het karakter van openbare orde van de taalwetgeving in gerechtszaken.

Alleen blijkt, bij het nalezen van de werkzaamheden van de commissie dat, *nergens en op geen enkel moment*, bij de Vlaamse partijen vertegenwoordigd in de commissie, het spreekwoordelijke belletje, in casu eerder de noodklok, weerklonk.

Zodat de plenaire vergadering van de kamer uiteindelijk geconfronteerd werd met een wetsvoorstel dat het voortaan mogelijk maakt om, van Opgrimbie tot in De Panne, te dagvaarden in de taal van keuze van de partij die het geschil voor de rechter brengt, zonder dat deze laatste daar kan in tussenkomen.

Meer nog, oordeelt de magistraat, pas nadat één van de partijen dit opwerpt, zelf kan hij niet ingrijpen, dat er geen probleem is om, bij voorbeeld, in het vrederecht Zaventem een zaak in het Frans te laten verlopen, dan is dat voortaan mogelijk. Werpt géén van beide partijen enige exceptie op, dan is het voortaan niet ondenkbaar dat zaken in het Frans worden ingeleid, gepleit en gestaafd aan de hand van een dossier in welke taal dan ook !

Of hoe, door onkunde en onachtzaamheid van de parlementleden die verondersteld worden de Vlaamse belangen in de Kamer te verdedigen, deze belangen voortaan onverdedigbaar zullen worden. En één van de zeldzame taalwetten in ons land die wél onverbiddelijk voor uitvoering vatbaar was, met de grond gelijk wordt gemaakt. Vlaanderen heeft daarbij zelf de tanden van de leeuw gevild en zijn klauwen uitgerukt.

Enkel Vlaams Belang en de onafhankelijke parlementsleden Vuye & Wouters stemden tegen in de Kamer. Deze laatsten legden inmiddels een wetsvoorstel tot verbetering van de begane fout neer. De afloop van dit initiatief, het hoeft geen vertoog, is meer dan onzeker.

Hilde ROOSENS

Viering 20 jaar Vlaams Huis te Brussel

In 1998 besloten een zestigtal Vlamingen binnen en buiten Brussel hun inspanningen en financiële mogelijkheden te bundelen om een Vlaams Huis in eigen beheer te stichten in Brussel. Al 20 jaar kunnen Vlamingen uit alle ienders mekaar ontmoeten in onze hoofdstad. Vaak ook vinden zij er vrienden uit andere gewesten.

Het Vlaams Huis is eigendom van de N.V. Immovlah (Immo Vlaams Huis) en wordt uitgebaat door Meervoud vzw.

Dit willen wij vrolijk met U vieren op zaterdag 22 september 2018 in ons Vlaams Huis, Drukpersstraat 20, te 1000 Brussel.

Programma :

10.30u : ontvangst

11.00u : inleiding door dr. Joost Rampelberg, voorzitter N.V. Immovlah

11.10u : toespraak van de heer Jan Peumans, voorzitter van het Vlaams Parlement

11.30u : toespraak van de heer Bernard Daelemans, hoofdredacteur Meervoud

12.00u -13.30u : receptie

Om alles vlot te laten verlopen verwachten wij graag uw inschrijving, liefst voor 11 juli Dit kan per gewone post (Edmond Machtenslaan 57/15, 1080 Sint-Jans-Molenbeek) of per elektronische post (peterplas@telenet.be)